

OUDENBURG

Daar is de lente, daar is de paddentrek!

Natuurpunt Gistel-Oudenburg & Hoge Dijken heeft, na een pauze van een drie jaar, weer aangeknoopt met een oude traditie en een paddenoverzetactie opgezet. Even het geheugen oprfrissen: de paddentrek is een jaarlijks terugkerend fenomeen waarbij padden (en andere amfibieën) van hun winterverblijven naar het water trekken om zich voort te planten. Die trek vindt plaats in de periode van februari tot april. Op 16 februari, een prachtige zaterdagmorgen, plaatsten onze vrijwilligers de vanginstallatie. Er werd ruim 200 m wegberm afgespannen op een plek langs de Zeeweg die gekend is voor overstekende padden. De padden, die in de omliggende velden leven, komen er samen in hun trektocht naar de vijvers van domein 'De Kluiten'. Net op die plek steken ze de rijweg over, met alle gevolgen vandien. Door ze te vangen net voor ze de rijweg opkruipen, kunnen we hen veilig overzetten. Hopelijk kunnen we weer honderden dieren redden. Een update met de juiste getallen geven we later nog.



Op 16 februari plaatsten de vrijwilligers van Natuurpunt Gistel-Oudenburg & Hoge Dijken de vanginstallatie langs de Zeeweg. Foto: Patrick Pottier.

Volgend jaar willen we ook op andere plaatsen vermijden dat er amfibieën slachtoffer worden van het verkeer. Zijn er nog plaatsen in Gistel of Oudenburg,

waar je dit voorjaar veel doodgereden padden, kikkers of salamanders hebt gevonden? Laat het ons dan weten a.u.b. (koenraad.blontrock@gmail.com of

0495/240.899). Misschien kunnen we volgend jaar op die locaties ook een paddenoverzet organiseren.

ROESELARE

Bomen ACV-site bedreigd

Hoe is het mogelijk? Via de facebook-groep 'Meer Bomen In Roeselare' (www.facebook.com/groups/MeerBomenInRoeselare) komt ons ter ore dat de mooie en oude bomen op de ACV-site in het hartje van Roeselare moeten sneuvelen voor extra gebouwen voor de Provinciale vleugel. Naar goede gewoonte tekent de architect dus eerst de plannen, om tijdens een terreinbezoek dan verwonderd vast te stellen dat de bouwzone vol oude bomen staat. Mooie, tot 150-jaar oude bomen. Enkele

werden vorig jaar verminkt tijdens een 'snoeibeurt' en er was er inderdaad een-tje aangetast door zwammen (die sneuvelde tijdens de storm van 10 maart), maar het blijft een historische groene long in het grijze Roeselare.

Het ACV staat erom bekend om 'groene standpunten' in te nemen, maar blijven ze consequent in hun denken en handelen als het over hun eigen terrein gaat? Zal Roeselare weer toestemming geven om de boomzaag boven te halen voor meer beton? Hoe lang moeten we nog op de klimaatnagel kloppen voor er echt iets verandert bij de beleidsmakers?



Deze monumentale bomen (het exemplaar rechts vooraan rekenen we daar niet bij :-)) zouden moeten wijken voor het nieuwe gebouw van ACV Roeselare. Foto: Peter Hantson.

Ik denk dat het realisme van de klimaatspijbelars terecht is: doorduven tot er écht iets ten goede voor het klimaat verandert. Nu moet het gebeuren! De wetenschappelijke kennis over het klimaat is overweldigend en duidelijk; de technologische kennis om veel zaken ten goede aan te passen bestaat. Maar de goedkoopste en eenvoudigste manier om de klimaatverandering af te remmen én ons eraan aan te passen, is de natuur zelf.

'Ecosysteemdiensten' heet dat dan. Zo absorberen bomen CO₂, tot 150 kg/jaar voor een volwassen boom, filteren ze fijnstof en vervuilende gassen uit de lucht, koelen ze de omgeving op warme dagen, bieden ze planten en dieren een leefomgeving en verbeteren ze de fysieke en mentale gezondheid van de omwonenden.

'Bomen in de stad' is een belangrijk streefdoel van Natuurpunt Mandelstreek en de facebookgroep! Daarom werken we samen om tuinen met oude bomen te beschermen. Natuurpunt vindt dat inbrei-

ding met hoogbouw moet kunnen binnen de ring, maar niet ten koste van het bestaande groen, wel integendeel!

'Het grote Vogelweekend' in het Kerselaregoed

De doe- en observatienamiddag van zaterdag 26 januari werd alweer een succes. De formule blijft jong en oud aanspreken, zowel de workshops binnen als de buitenactiviteiten.

Deze keer waren we te gast in het Kerselaregoed, een bijna vergeten parkje met een oude walgracht. Ondanks de gure wind telden we bijna honderd bezoekers die met veel 'goeste' aan de slag gingen. Ze bereidden de lekkerste vogelhapjes, zoals pindasnoeren en voederrollen. Ook de kleurplaten vielen in de smaak van de jongste bezoekers, die er hun fantasie konden op botvieren. Veel kinderen en ouders hadden er ook een flinke portie geduld én koude rillingen voor over om de verse vetbollen goed te laten afkoelen, zodat ze deze zonder vettige troep mee konden nemen naar hun eigen tuin.

Buiten was het al eens drummen onder de tent bij de telescopen, die op de voedertafel waren gericht. Geduldige vogelkenners gaven uitleg bij al wat in de kijker kwam. Velen kregen zo voor het eerst duidelijk groenlingen, verschillende mezensoorten en vinken in het vizier. Een groepje koperwieken en twee soorten spechten lieten zich ook zien, maar de hoofdrol was weggelegd voor de jonge grote gele kwikstaart die met tussenpozen de vijveroever inspecteerde op welkome hapjes. Dat we zo veel leuke vogelsoorten spotten, was ook maar mogelijk dankzij de vrijwilligers van Wijkcomité Schiervelde, die de voedertafels vanaf december dagelijks bevoorraden.

Alweer een geslaagd voorbeeld van samenwerking tussen Natuurpunt Mandelstreek, stad en Stad-Landschap 't West-Vlaamse hart. Door de handen in elkaar te slaan, slagen we er in om iedereen te betrekken bij deze acties rond biodiversiteit en natuur in de stad.



Zowel de workshops binnen als de buitenactiviteiten werden gemaakt door de deelnemers aan 'Het grote Vogelweekend' in het Kerselaregoed.

Foto's: Michael Parmentier.

TORHOUT

Stad helpt exoten bestrijden in het Groenhovebos

Natuurpunt Torhout heeft ondertussen een goede 7 ha aangekocht in het Groenhovebos. Deze 7 ha bestaat uit een puzzel van kleine en middelgrote percelen, die we van verschillende privé-eigenaars aankochten. Bijna al die stukjes privébos

zijn omheind met draad en struiken, zoals de ijzersterke en snelgroeiende laurierkers (*Prunus laurocerasus*), beter bekend als de 'paplaurier'.

De laurierkers is een groenblijvende plant uit de rozenfamilie die van nature voorkomt in Zuidoost-Europa en Klein-Azië, maar die hier al sinds de 16e eeuw wordt gebruikt als tuinplant. In onze streken zijn

er maar enkele dieren die er graag van snoepen. Insecten weten in het voorjaar de bloemen wel te appreciëren en vogels in het najaar de bessen.

Verder kan je er niet veel mee. De bladeren en het hout bevatten zo'n hoge dosis giftig blauwzuur dat niemand ervan eet. Afgefallen bladeren die in het water terecht komen zijn zelfs schadelijk voor